

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1191/2015
20.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.П., због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Б.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К бр.1196/13 од 16.06.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж бр.357/15 од 03.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 20. јануара 2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног З.П. – адвоката Б.Р. у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, **ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** правноснажне пресуде Основног суда у Рашкој К бр.1196/13 од 16.06.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж бр.357/15 од 03.11.2015. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног З.П.,

На основу члана 423. тачка 1. Законика о кривичном поступку,

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је на дан 26.11.2012. године у Рашкој, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан да својом радњом чини дело и да је његово дело забрањено, исто хтео, довођењем у заблуду навео надлежни орган да у јавној исправи овери што год неистинито, што може да служи као доказ у правном саобраћају, на тај начин што је у Општинској управи Рашка овлашћеном раднику на овери предао као праву лажну јавну исправу – диплому о стеченом високом образовању које је наводно издата од Правног факултета Универзитета у П. под бројем ... на дан ... године, па је овлашћени радник у Општинској управи оверио фотокопију наведене дипломе под Ов.бр.7853,

-чиме би учинио кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика,

док за преостале радње описане у изреци првостепене пресуде правно квалификоване као кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, окривљеног З.П. **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, док исти захтев у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став. 1 тачка 1. ЗКП и 438. став 2. тачка 1. ЗКП **ОДБ ИЈА** као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К бр.1196/13 од 16.06.2015. године, окривљени З.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика и кривичног дела фалсификовања исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за која дела су му утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 4 месеца, након чега је окривљени применом одредаба чланова 42, 43, 45. и 60. КЗ, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам месеци.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име паушала у корист буџетских средстава суда, плати износ од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности, а на основу члана 87. КЗ према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања дипломе Правног факултета наводно издате од стране Правног факултета Универзитета у П. под бројем ... на дан ... године.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж бр.357/15 од 03.11.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног З.П. и његових бранилаца – адвоката Б.Р. и адвоката М.Ц., а пресуда Основног суда у Рашкој К бр.1196/13 од 16.06.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног З.П. – адвокат Б.Р., због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП), конкретно због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, те битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијану пресуду тако што ће одбити оптужбу према окривљеном услед апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је делимично основан.

По оцени Врховног касационог суда, у радњама окривљеног З.П. не стоје битни елементи кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ, због којег је, поред кривичног дела фалсификовања исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, оглашен кривим правноснажном пресудом.

Наиме, одредбом члана 358. став 1. КЗ прописано је да ко довођењем у заблуду наведе надлежни орган да у јавној исправи, записнику или књизи овери што год неистинито што може да служи као доказ у правном саобраћају, казниће се затвором од 3 месеца до пет година.

Дакле, радња извршења предметног кривичног дела огледа се у навођењу надлежног органа, и то довођењем у заблуду, да овери нешто неистинито у јавној исправи, записнику или књизи, а што може да служи као доказ у правном саобраћају.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени З.П. је критичном приликом у Општинској управи Рашка овлашћеном раднику на овери предао лажну јавну исправу – диплому о стеченом високом образовању која је наводно издата од Правног факултета Универзитета у П. под бројем ... на дан ... године, па је овлашћени радник у Општинској управи оверио фотокопију наведене дипломе под Ов.бр.7853.

Дакле, у конкретном случају, окривљени З.П. је извршио само оверу фотокопије дипломе о стеченом високом образовању која је наводно издата од Правног факултета Универзитета у П., а није оверио садржину саме те исправе, обзиром да се у конкретном случају оверавала само сагласност фотокопије са оним што је наведено у оригиналу, и то не по садржини, већ по форми, а из ког разлога Врховни касациони суд налази да у његовим радњама нема битних елемената кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 423. тачка 1. Законика о кривичном поступку окривљеног ослободио од оптужбе да је извршио наведено кривично дело.

Како се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи кривичног дела фалсификовања исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, обзиром да је критичном приликом као праву употребио лажну јавну исправу, тако што је кадровској служби у Туристичкој спортској организацији у Рашкој предао оверену фотокопију дипломе о стеченом високом образовању која је наводно издата од Правног факултета Универзитета у П. под бројем ... на дан ... године, а за које радње је првостепеном пресудом оглашен кривим, то је Врховни касациони суд окривљеног за наведено кривично дело осудио на казну затвора у трајању од 4 месеци, оцењујући неоснованим наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ.

И преостали наводи захтева, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и којима се указује да је у конкретном случају наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, оцењени су неоснованим.

Наиме, за кривично дело из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, прописана је казна затвора од 3 месеца до 5 година. Одредбом члана 103. став 1. тачка 5. КЗ, прописано је да се кривично гоњење не може предузети када протекне пет година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко три године, а одредбом члана 106. тачка 6. КЗ, прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Како је окривљени радњу извршења кривичног дела из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, предузео дана 26.11.2012. године, то у конкретном случају 26.11.2022. године (након протекла 10 година од дана извршења кривичног дела) наступа апсолутна застарелост кривичног гоњења, а из којих разлога су наводи захтева браниоца окривљеног, којима се указује да је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за ово кривично дело оцењени неоснованим.

Поред тога, неосновано се у захтеву истиче и повреда одредаба члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП. У вези са овом повредом, у захтеву се наводи да је правоснажна пресуда заснована на извештају УНМИК-а из Приштине, који је дат на албанском језику, а на ком се, према ставу браниоца, пресуда не може заснивати.

Врховни касациони суд је изложене наводе захтева оценио неоснованим. Ово с тога што је извештај УНМИК-а, канцеларија за везу број 017-1-С/2013 од 05.04.2013. године, који је сачињен на основу непосредне провере у седишту Универзитета у П., са енглеског језика преведен на српски језик, те је као такав, имајући у виду овлашћења УНМИК-а на територији КиМ, по оцени овога суда, дат од стране овлашћеног органа и представља доказ који је прибављен у свему у складу са одредбама ЗПП, те се на њему, супротно наводима захтева, може засновати судска одлука.

Са свега изложеног, а на основу члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП донета је одлука у преиначујућем делу, а на основу члана 491. став 1. ЗКП одлука у делу у којем је захтев одбијен као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.**